

وقتی که آگاهی طبقاتی غایب است

مظفر محمدی

از میان گزارش های مربوط به پارس جنوبی، مصاحبه ی خبرنگاری دانشجو اوایل سال ۱۴۰۳ با رئیس هیات مدیره کانون انجمن های پالایشگاه های پارس جنوبی شاهدهی است بر این واقعیت که وقتی که آگاهی طبقاتی غایب است، وقتی که فروشنده ی نیروی کار خود را بدهکار و خریدار و کارفرما را طلبکار می نامد، نتیجه اش عجز و لابه و گلایه است و دیگر هیچ.

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی دارای ۲۴ فاز گازی است با ۱۴۰۰۰ کارگر. این شرکت بین شهرستان عسلویه و کنگان در استان بوشهر قرار دارد.

رئیس هیات مدیره که مهندس شرکت است از اعتراضات کارگران در سالهای اخیر حرف می زند. اعتراضاتی که بخشی از خواسته های کارگران را برآورده کرده ولی مطالبات اصلی مثل طرح طبقه بندی مشاغل، وضعیت نابسامان کارگران راننده و مزد کار متناسب با ارزش تولید و زمان و آسیب، رتبه بندی سنواتی، تفکیک پست از شغل، خدمات رفاهی و پزشکی صفر، کمپ های مسکونی کارگران آلوده و فرسوده و دور از شهر و دور از دسترس خانواده ها، باقی مانده اند و مطالبه دو هفته کار و دوهفته استراحت هم در بخشی از شرکت ها اجرا نشده است. هر پالایشگاه چند تا پیمانی و هر پیمانی روال خودش را دارد.

چرایی این بی جوابی ها را در صحبت رئیس هیات مدیره می توان پیدا کرد.

او می گوید "وقتی انجمن های شرکت تشکیل شد آرامش به شرکت بازگشت. و این برای مدیر که هدفش تولید و ثروت است خوب است. ما کاری کردیم که در شرکت توقف بوجود نیاید. برای خواسته هایمان نامه ای به استاندار و شورای تامین بوشهر نوشتیم بی جواب ماند. نامه دوم هم فرستادیم جواب ندادند."

مصاحبه شونده می گوید، "در آن دوره ۱۴۰۱ که اوضاع جامعه بحرانی بود ما سوء استفاده نکردیم و سکوت کردیم.

صفحه ۳

به مناسبت سال نو:

مردم فلسطین به حمایت همه جانبه نیاز دارند

جنایت و نسل کشی ادامه دارد

اطلاعیه جبهه متحد کارگری در دفاع از مردم فلسطین

صفحه ۴

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

hekmatist.com

حکمتیست
هفتمی ۵۴۳

۲۶ دسامبر ۲۰۲۴ - ۶ دیماه ۱۴۰۳

تولید شده با پیشتر مدیا

فعالین کمونیست طبقه کارگر و اوضاع حساس جامعه

خالد حاج محمدی

بازره و اعتراض طبقه کارگر به بی حقوقی، به فقر مطلق و سهم خود از زندگی، به اخراج و استبداد حاکم بی وقفه ادامه دارد. ما روزانه شاهد دهها تجمع و اعتراض و اعتصاب کارگری در ایران هستیم. دوره اخیر جامعه ایران شاهد وسیعترین اعتراضات و اعتصابات کارگری در مراکز مهم از صنایع نفت، گاز و پتروشیمی ها تا فولاد، معادن، ترانسپورت، مراکز تولیدی، خدمات شهری و... است. همزمان ما شاهد اعتراضات و تجمعات روزانه سایر اقشار محروم جامعه از معلمان تا پرستاران، بازنشستگان و اعتراضات نسل جوان در مراکز تحصیلی و اعتراضات زنان به قوانین ضد زن هستیم. این اعتراضات، علیرغم هر فراز و نشیبی، حول مطالبات رفاهی و بهبود زندگی و آزادی و امنیت و آزادی زن، به یک صف بندی بزرگ و مقابله روزانه در پایین جامعه علیه بورژوازی ایران و حکومتش شکل داده است و سیمای سیاسی جامعه ایران را دستخوش تحولات جدی کرده است. وجود یک طبقه کارگر صنعتی قدرتمند، معترض و به میزان زیادی خود آگاه، با تجربه و انقلاب دیده در جامعه ایران، همراه با صفی از رهبران خود که بخشا در سطح جامعه شناخته شده اند، وزن و جایگاه این طبقه را در ذهن مردم محروم بشدت بالا برده است.

موقعیت و نقش و جایگاه طبقه کارگر در فضای سیاسی ایران، بورژوازی و احزاب و جریانات مختلف آنرا چه در حاکمیت و چه در اپوزیسیون نگران کرده است. این حقیقت و آگاهی دشمنان طبقاتی ما از آن کل این جبهه در پوزیسیون و اپوزیسیون را علیه افق رهایی بخش کارگری، علیه سوسیالیسم کارگری، با پرچمهای مختلف و تبلیغات کر کننده، بسیج کرده است. سیر تحولات یکی دو دهه اخیر و به میدان آمدن طبقه کارگر و تاثیرات آن در فضای سیاسی جامعه، چنان پولاریزاسیونی را ایجاد کرده است که صف بندی های سیاسی، فاصله ها، دشمنی ها و مقابله ها را بسیار عریان و بی پرده کرده است.

جمهوری اسلامی

جمهوری اسلامی علیه طبقه کارگر و هر اعتراض و تجمع و ابراز وجود این طبقه با حساسیت بسیار بالایی

صفحه ۲

آزادی برابری حکومت کارگری

برخورد میکند و هر اعتراض کارگری را زیر ذره بین میگذارد و برای مقابله با جنبش آزادیخواهان و برابری طلبانه جامعه از همه ابزارهای ممکن استفاده میکند. جمهوری اسلامی این دوره و بر متن تحولات بزرگ در جهان و خاورمیانه، علیرغم جنگ و کشتار و فضای جنگی که به راه انداخته اند، حتی يك ثانیه قطب نمای ضد کارگری خود را گم نکرد، حتی يك ثانیه فراموش نکرد که مخالفین جهانی و منطقه ای و جدالی که با آنها دارد به اندازه جدال با طبقه کارگر، و محرومینی که به این طبقه امید بسته و متحد او هستند، در حفظ این حکومت و سیستم کاپیتالیستی مهم و تعیین کننده نیستند. لذا در تمام مقاطع مهم تاریخی گذشته و خصوصا يك دهه اخیر، جدال با "دشمنان خارجی" را دستمایه جنگ روزانه برای عقب زدن طبقه کارگر و جنبشی کرد که پرچم آن، آزادی، برابری و آزادی زن است.

جنگ خونین در نوار غزه و نسل کشی اسرائیل در فلسطین و تلاش برای تحمیل جنگی بزرگ با دخالت ناتو علیه ایران، برای اسرائیل راهی برای بقا و نجات از بن بست و استیصال خود در منطقه است. همزمان برداشتن پرچم دروغین دفاع از مردم فلسطین توسط جمهوری اسلامی در جدال خود با اسرائیل، بیش از جایگاه آن در کسب اعتبار در جهان عرب، بدوا و مهمتر از آن تلاشی برای عقب راندن طبقه کارگر از مطالبات خود و تحمیل استیصال به این طبقه است. امروز در دل تخاصمات منطقه ای، چه حول نسل کشی مردم فلسطین و چه سقوط بشار اسد، نه فقط تحکیم و حفظ موقعیت خود خصوصا بعد از سقوط دولت بشار اسد، بلکه تحکیم موقعیت داخلی خود در مقابل طبقه کارگر و خطر عروج آن، قطب نمای اصلی سیاست منطقه ای جمهوری اسلامی و داخلی او است.

امروز بر متن این اوضاع متشنج جمهوری اسلامی همه جانبه میکوشد، سنگر محکم و قابل دوامی را علیه طبقه کارگر ایران و هر نوع تحولی انقلابی در ایران ببندد. بی تردید ادامه استبداد سیاسی و دستگیری و اعدامهای همه جانبه که در این دوره بشدت افزایش یافت، بسته به توازن قوا ادامه خواهد یافت. اما این سلاح منتهای زیادی است کارایی خود را از دست داده است. منتهای است مبارزه و مقاومت جامعه در مقابل جمهوری اسلامی، سرکوب را ناکارآمد کرده است. این که یکی از دستاوردهای جنبش کارگری و زنان و نسل جوان آزادیخواه و مردم معترض در ایران است. اما فقر و تحمیل گرانی و بیکاری بزرگترین حربه و ابزار جنگی برای جمهوری اسلامی و بورژوازی ایران در جدال سرنوشت ساز آنها با طبقه کارگر است. گرانی روز افزون مایحتاج عمومی، افزایش قیمت بنزین، اجاره سرسام آور سرپناه، زمستان و مشکل برق و افزایش هزینه آن، دستمزدهای بسیار پایین، ناامنی کاری و آمار بسیار بالا و رو به فزونی بیکاری، ترس از اخراج و گرسنگی، طبقه کارگر در ایران را دست به عصا کرده است. بر این اساس هیولای فقر بیشترین لطمه را به اتحاد طبقه کارگر و جدال او علیه جمهوری اسلامی و بورژوازی ایران زده است و همزمان اعتراضات وسیع این دوره طبقه کارگر برای بهبود را رقم زده است.

وضعیت بحرانی منطقه، جنگ و خونریزی اسرائیل در فلسطین و ویرانی کامل نوار غزه، حمله به لبنان، اشغال بخش نسبتا بزرگی از سوریه و حملات هوایی به مراکز نظامی این کشور توسط اسرائیل، تهدیدات مکرر سران اسرائیل برای جنگ با ایران با توجیحات و بهانه های رایج "خطر ایران هسته ای"، حمایتهای همه جانبه آمریکا و کشورهای غربی از اسرائیل و تبلیغات و بهانه جویی های آنها، مستقل از اینکه حمله نظامی به ایران در دستورشان نباشد و به نفع خود ندانند، اما فضایی مملو از ناامنی و ترس، در کل منطقه و در میان مردم ایران ایجاد کرده است. این فضای جنگی و خطر جنگ با اسرائیل و جنگ طلبی که میدیای رسمی و دول غربی از آمریکا تا انگلستان، آلمان و ... به آن دامن میزنند، برای جمهوری اسلامی به عنوان فرجه ای علیه طبقه کارگر و مردم معترض و آزادیخواه استفاده شده است. تبلیغات غلیظ ناسیونالیستی و "وطن پرستانه" این دوره، مقدس شدن ایران و "ایرانیست" و "دفاع از وطن" علیه دشمن خارجی و مشخصا اسرائیل و

اشاعه فضای پادگانی، افزایش سرسام آور بودجه نظامی و تسلیحاتی، بوجه سپاه و ارتش و وزارت اطلاعات، استفاده از تحریمها و تأثیرات آن بر اقتصاد ایران برای توجیه فقر حاکم بر جامعه، همراه با اعدامهای وسیع به بهانه های مختلف، اخراج از کار فعالین کارگری و گرو گرفتن نان شب خانواده کارگری و صادر کردن احکام زندان و پرونده های مختلف برای هر انسان آزادیخواه و مبارزی، از جمله سیاستی است که جمهوری اسلامی علیه طبقه کارگر و جنبش های اعتراضی و آزادیخواهان راه انداخته است.

نقش اپوزیسیون راست

بخش قابل توجهی از اپوزیسیون بورژوازی جمهوری اسلامی نیز، با تکرار تبلیغات رسانه های پرو امریکایی، با تحریکات جنگی، با وعده هر روزه "انقلاب" بر دوش تخاصمات دولتهای غربی از جمله اسرائیل به نام "سرنگونی طلبی"، نقش مخربی علیه انقلاب کارگری و دخالت طبقه کارگر در سرنوشت جامعه دارند. این اپوزیسیون با تشدید خطر جنگ و جدال دولت اسرائیل و جمهوری اسلامی، جان میگیرد، با پیامهای امثال نتانیاهو جنایتکار آژیته میشود، با حمله گروههای اسلامی به دولت بشار اسد در سوریه و به نام تضعیف جمهوری اسلامی به وجد می آیند، به هر سناریوی سیاهی بر دوش اسرائیل و آمریکا و شرکای آنها در ایران به نام "پایان عمر جمهوری اسلامی" امیدوار میشوند و عملا به دنباله رسانی های غربی تبدیل شده اند. نقش مخرب این اپوزیسیون علیه انقلاب کارگری و دعوت به دفاع از رژیم چینج و انقلابات مخملی بر دوش ناتو و کشورهای غربی و تلاش برای فریب توده کارگر و مردم منتظر از جمهوری اسلامی، غیر قابل توصیف است. نقش آنها در عمل مقابله با دخالت طبقه کارگر و امید و تصور گرفتن قدرت از پایین و توسط این طبقه و احزاب کمونیستی آن است. آنها عملا همراه جمهوری اسلامی و به نام مقابله با حکومت ایران، در مقابل جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر قرار دارند و مشترکا قلب این طبقه و افق سوسیالیستی و برابری طلبانه آنرا نشانه گرفته اند.

رهبران و فعالین کمونیست طبقه کارگر

جمهوری اسلامی علیرغم تمام تلاشهای تاکتونی اش، نتوانسته است طبقه کارگر ایران را به زانو در آورد. نتوانسته است امید این طبقه به تغییر این زندگی جهنمی، با اتکا به نیروی خود، را از بین ببرد و نتوانسته است عطش این طبقه به تحولات انقلابی در جامعه ایران را فروکش کند. اما با این وصف فقر عمومی و فضای جنگی بلای جان طبقه کارگر و مردم محروم است، چیزی که برای تفوق بر آن و نجات طبقه کارگر و بخش محروم جامعه، نیاز به ارتقا سطح مبارزات و اتحاد وسیعتر طبقه کارگر را دارد.

محور اصلی مبارزات موجود و مشترک طبقه کارگر بهبود زندگی و امنیت آن است. طبقه کارگر برای بهبود زندگی و کوتاه کردن دست بورژوازی ایران از تعرض بیشتر به سطح معیشت، خود راهی جز اتکا به اتحاد وسیعتر حول مطالبات مشترک خود ندارد. مبارزات روزانه و پراکنده در مراکز کارگری علیرغم اهمیت بالای آن، برای تامین تغییراتی جدی و محسوس در زندگی این طبقه و فتح سنگرهای جدید، نیاز به اتحادی فرا فابریکی و محلی دارد. و همزمان تامین امنیت در جامعه ایران محتاج مقابله جدی طبقه کارگر و رهبران و فعالین آن نه تنها علیه جمهوری اسلامی و استفاده از فضای جنگی حاکم بر منطقه، که بعلاوه علیه هر نوع جنگ طلبی، تحریکات جنگی و تبلیغات جنگی است.

طبیعتا تغییر توازن کنونی با اتکا به مبارزات متحد کارگری و فزاینده رفتن از اعتراضات فابریکی و محلی، بر دوش شبکه فعالین و رهبران این طبقه و خصوصا کمونیستهای طبقه کارگر است. در جامعه ای که تشکل مستقل کارگری ممنوع است و طبقه کارگر فاقد تشکلهای مستقل خود است، نقش شبکه فعالین کارگری در تامین اتحاد این طبقه به مراتب بیشتر میشود. پا پیش گذاشتن فعالین کمونیست طبقه کارگر در این دوره و تلاش برای متحد کردن کارگران، متصل کردن و همبسته کردن مبارزات موجود حول مطالبات اصلی این طبقه يك گام اساسی برای ارتقا و قدرتمند کردن طبقه کارگر در جدال با بورژوازی ایران و حکومتش است.

اکنون فضای عمومی جامعه و خصوصا فضای جنبش کارگری و خودآگاهی این طبقه و سطح مبارزات آن، برای ایفای نقش فعالین

وقتی که آگاهی طبقاتی غایب است **مظفر محمدی**

اما بخش رسمی شرکت گاز و نفت از این فرصت استفاده کردند و الان شرایط بهتری دارند. دستمزد و ایاب و ذهاب مرتب و خدمات درمانی و رفاهی دارند و شهرک هایشان باخانواده هایشان است که رایگان است و در محیط خوش آب و هوا ساخته شده اند."

او در ادامه میگوید "کارگران رسمی اعتراضشان رادیکال بود با شعارهای خاص! ولی ما گفتیم فضا مناسب نیست بگذاریم تا شرایط بهتر بشود. تجمعات را کنسل کردیم. با همکاری دستگاه امنیتی و اطلاعاتی همکاری کردیم. در آن وقت از طرف دشمنان تمرکزی روی کارگران نفت و گاز بود ولی ما نگذاشتیم اتفاق خاصی بیفتد. وقتی دشمنان روی کارگران نفت و گاز سرمایه گذاری کردند ما جلو توطئه را گرفتیم، در مجموعه ی ما آرامش بود و نگذاشتیم به تولید خدشه وارد بشود و در تولید کمک کارفرما بودیم... و بالاخره کاری کردیم نه سیخ بسوزد، نه کباب!"

رئیس هیات مدیره در مورد یکی از تجمعاتشان میگوید: "ما بنر آقا و سردار سلیمانی چاپ کردیم. ما معتقد به نظام هستیم و اعتراض را از اغتشاش جدا کردیم. ولی وقتی اعتراضی کردیم با ما برخورد شدیدی شد. من و ۱۲ کارگر دیگر را بازداشت کردند. تعدادی از کارگران را اخراج کردند و از بقیه تعهد گرفتند. نهایتاً عاجزانه می گوید این رسمش نیست و کارگر را متنفر میکند...در آخر میگوید، نمیدانم چرا کسی که کار یدی و فیزیکی می کند کارگر است و من که مهندس هستم کارگر نیستم."

خوب، من از این دوست که مهندس شرکت است، می پرسم، گیریم تو را هم کارگر بنامند، اما کارگری که فاقد آگاهی طبقاتی است و فکر می کند او بدهکار و مدیر طلبکار است. فکر می کند رابطه کارگر و کارفرما چنین است که نه سیخ بسوزد و نه کباب. کارگری که خود می بیند شرایط کار و زندگی و مسکن کارگران سخت و خطرناک و ناامن است ولی کاری می کند که نه سیخ بسوزد، نه کباب. ولی هر روز و شب می بیند که سیخ سوخته ولی کباب چرب و نرم روی میز کارفرما و صاحبان شرکت است. کارگری که خود را بدهکار و مدیر و کارفرما را طلبکار می داند.

من از این دوست مهندس "کارگر" می پرسم، روزی ۱۲ ساعت کار کنار کوره ها با دستمزدی که به کارگر میدهند، اصلاً تناسبی دارد؟ می پرسم صاحب گاز و نفتی که با کار طاقت فرسای کارگران تولید می شود، کیست؟ می پرسم فرارگاه خاتم الانبیای سپاه در شرکت نفت و گاز و پتروشیمی ها چکار می کند؟ مگر آنجا جنگی در کار است؟ و سوال مهم تر این که آیا شما به وجود و حضور دو طبقه سرمایه دار و کارگر باور دارید؟ این دو طبقه منفعتشان مشترک است؟ کارگران چند درصد از ارزش تولیداتی که با خون و عرقشان ساخته می شوند، نصیب شان می شود؟ ارزش های اضافی کار کارگران به جیب که میرود؟ شما که دوست دارید بگویند کارگر هستند، به موقعیت طبقاتی خود آگاهید؟ اگر هستند، چرا فکر نمی کنید، استاندار و مدیر شرکت و دولت و سپاه و مجلس و همه ی دستگاه های امنیتی و سرکوب ابزارهای طبقه ای هستند که شما را استثمار می کنند. چرا فکر می کنید آنها باید به نامه نویسی و عجز و لایه و خواهش شما جواب بدهند.

شما در صحبتهایتان گفتید در ساختن و راه اندازی فاز ۱۳ و ۱۹ اولی ۱۳ و دومی ۱۷ کارگر مردند. گفتید هر سال در حوزه های ۱۲ گانه کارگران تلفات می دهند. وقتی این را به مدیران و کارفرما و صاحبان شرکت میگویند جوابشان چیست؟ دلسوزی؟ عذاب وجدان؟ نه. جوابشان روشن است. کارگر باید نسل اندر نسل کار کند و بمیرد تا سود سرمایه شان اضافه و بیشتر و بیشتر شود. آیا بین کار و تلاش و زحمت و تولید و مرگ کارگر با سود کارفرما، سختی هست؟

دوست عزیز و رئیس هیات مدیره شرکت پارس جنوبی و نماینده ۱۴۰۰۰ کارگر! بین منفعت کارگر و سرمایه دار یک دره عمیق است. یک دشمنی دایمی و تاریخی است. طبقه ای و اقلیتی داراییهای

جامعه از نفت و گاز و پتروشیمی و ماشین و فولاد و کلیه نعمات جامعه که به دست کارگران تولید می شوند را قبضه کرده و اکثریت عظیمی از کارگران که با خانواده هایشان ده ها میلیون انسانند را استثمار می کنند و دستمزدی می دهند که بخورد و نمیرد. این را شما که کارگرید یا چشمان خود می بینید و شبانه روز در چنین شرایطی زندگی می کنید. این حرف کتاب ها نیست. این زندگی شما است. این زندگی کارگر است. شما در جایی گفتیدی کولر هوای اتاق مدیر یک دقیقه خاموش نمی شود اما کارگران در گرمای ۶۰ درجه بیرون و ۷۵ درجه محیط کار عرق می ریزند و با مرگ دست و پنجه نرم می کنند. گفتید یکی از کارگران از گرما بیهوش شد و به دکتر نرسید فوت کرد. هیچ وقت از خود پرسیدید که چرا؟ چرا چنین است؟ چرا اقلیتی مفتخور صاحب تمام داراییهای روی زمین و زیرزمین هستند و اکثریت کارگر و کارکن جامعه صاحب هیچی نیستند. چرا؟

تصور کنید اگر همین شرکت های نفت و گاز و پتروشیمی و فولاد و ماشین سازی ها و معادن و غیره دست خود کارگران بود و صاحبانش کل کارگران و کل جامعه بود و تولید نه برای سود کسی بلکه برای استفاده کل جامعه بود، چه جامعه ی خوشبختی داشتیم!

دوست عزیز برای دفاع از ابتدایی ترین حقوق کارگر مثل دستمزد مکفی و متناسب با تورم و نیاز خانواده کارگری، ساعت کار کم تر بویژه در شرکت های نوع شرکت پارس و معادن ، مسکن مناسب، رفاهیات و بهداشت و درمان مناسب و دیگر حقوق انسانی کارگران، راه سر راست تری از شکایت و نامه نگاری و خواهش و تمنا و عجز و لایه هست. تصور کنید که در هر کدام از فازهای شرکت شما کارگران مجمع عمومی داشتند. نمایندگان مجامع انجمن ها رهبری مبارزات و اعتصابات

کارگران را برعهده داشتند. مجامع عمومی که دایمی است و دم دست است و به اجازه و دفتر و دستک نیاز ندارد. مجمع عمومی که تمام قدرت و دخالت و اراده کارگران را در خود دارد. تصور کنید فردا اطلاعات سپاه بگوید کانون شما تعطیل. چکار می کنید؟ ولی کسی نمیتواند بگوید مجمع عمومی کارگران تعطیل. انوقت با اعتراض کلیه کارگران روبرو می شود.

و کلام آخر دوست عزیز اعتراضات و خیزش ۱۴۰۱ اغتشاش نبود. اعتراض بود. جنبش بود. خیزش بود. خیزش ستمدیدگان. خیزش زنان و دختران جوانی که از مهد کودک تا دانشگاه و محیط کار تحقیر می شوند و توهین می شنوند. برای برابری زن و مرد بود. این خیزش دوست و متحد طبقه کارگر است. کارگران یک طبقه اند ۱۴۰۰۰ کارگر شرکت شما فقط گوشه کوچکی از یک طبقه ده ها میلیونی است. گفتید کارگران رسمی از فرصت استفاده کردند و نفع بردند. خوب شما که استفاده نکردید جایزه گرفتید؟ نه. ان ها درست عمل کردند. آنها هم مثل مردم خیابان اعتراض کردند و بهره بردند. نهایتاً ما همه ی استثمار شدگان و ستمدیدگان زن و مرد و جوان در یک کشتی نشستیم. بگذار سکانش هم دست خودمان باشد.

قانون، اراده و منفعت طبقه حاکم است که بصورت مقرراتی برای همه وضع شده است. از عشق و انسانیت تا حق و عدالت، از هنر و خلاقیت تا علم و حقیقت، مقوله ای در جهان سرمایه داری وجود ندارد که مهر این وارونگی را بر خود نداشته باشد.

این دنیای وارونه را باید از قاعده اش بر زمین گذاشت. این کار کمونیسم کارگری است. این هدف انقلاب کمونیستی طبقه کارگر است.

برنامه یک دنیای بهتر

دسامبر ۲۰۲۴ - دی ۱۴۰۳

کمیونست ۲۷۴

کمیونست

سقوط بشار اسد، چشم اندازها و پیامدهای آن

سوریه و سناریوهای پیش رو! ثریا شهابی

بازی با کارت «مسئله کرد» در تخصصات دول منطقه خالد حاج محمدی

تجمع اعتراضی و اعتصاب بزرگ کارگران پارس جنوبی مظفر محمدی

مبارزه با حجاب اسلامی به نفع کدام طبقه؟ هنگامه نشاط

دموکراسی همان جنبش طبقه ترامپ هاست! محمد جعفری

غول‌هایی با پاهای رُسی (در حاشیه مباحث اخیر اپوزیسیون راست حول سقوط بشار اسد) فواد عبداللہی

جنبش سرنگونی و شعار "زن، زندگی، آزادی" مظفر محمدی

بشار اسد سقوط کرد! (اطلاعیه حزب کمیونست کارگری - حکمتیست (خط رسمی))

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

COMMUNIST Monthly issue

http://hekmattist.com

کمیونست ۲۷۴

نشریه ماهانه کمیونست، نشریه ای از حزب حکمتیست (خط رسمی) است.

سر دبیر: احمد بهزاد مطلق

از سایت‌های زیر دیدن کنید:

https://radioneena.com

https://hekmattist.com

https://hekmattist.com

نشریه ای از حزب کمیونست کارگری - حکمتیست (خط رسمی) است

سر دبیر: احمد بهزاد مطلق amotagh28@gmail.com

استیوایط مطالب مدوج در نشریه کمیونست به همد، نوسنگان آن است

به مناسبت سال نو:

مردم فلسطین به حمایت همه جانبه نیاز دارند

جنایت و نسل کشی ادامه دارد

در شرایطی به سال جدید میلادی نزدیک میشویم که جنایات و نسل کشی همه جانبه در سراسر فلسطین ادامه دارد و ماشین کشتار قصابان فاشیست حاکم بر اسرائیل سر باز ایستادن ندارد. ۴۵ هزار کشته و دهها هزار مفقود شده، ۶ میلیون آواره و سرزمینی اشغال و با خاک یکسان شده برای حاکمان خون آشام اسرائیل و شرکا و حامیان غربی آنها کافی نیست. در شرایطی به سال نو میلادی نزدیک میشویم که هیچ مکانی در این سرزمین ویران شده امن نمانده است، چند میلیون انسان خانه بدوش هر روز از مکانی به مکانی دیگر فرار میکنند و در جایی دیگر کشتار میشوند، از فقر و گرسنگی، بی آبی و سرما و بی سرپناهی با انواع امراض دست و پنجه نرم میکنند و جان می سپارند. هر جمعی از این مردم در هر جایی از غزه، در بیمارستان، در مدرسه و چادر آوارگان، در کوچه و خیابان و محل بازی کودکان، مورد هدف قرار میگیرند و شکار میشوند.

انفجار دو روز پیش در بیمارستان کمال عدوان در شمال غزه که منجر به زخمی شدن ۲۰ نفر از کادر درمانی آن شد، حملات به غزه و کشتن ۳۲ نفر از مردم فلسطین، تنها دو مورد از هزارن جنایت سازمان یافته مشتی قصاب و آدم کش حاکم بر اسرائیل است. این جنایات در شرایطی انجام میگردد که علاوه بر دست گیری و قتل و جنایات در بخش باختری، بلذره‌های ارتش اسرائیل مشغول ویران کردن ساختمان و زیر ساختها در طولكرم است.

متأسفانه اخبار کشتار و جنایت دولت اسرائیل در فلسطین که رسانه های غربی هیچ زمانی علاقه به انعکاس آن نداشتند، با سقوط دولت بشار اسد توسط نیروهای اسلامی به رهبری "هیت تحریر الشام"، به حاشیه رفته است.

ما به عنوان بخشی از سازمان و نهادهای کارگری و انسان دوست و صلح طلب در خاورمیانه و شمال افریقا در دفاع مردم محروم فلسطین و علیه جنایات جنگی و نسل کشی اسرائیل در "جبهه کارگری در حمایت از مردم فلسطین" یک بار دیگر بر ضرورت دخالت جدی طبقه کارگر برای متوقف کردن ماشین جنگی اسرائیل و حامیان غربی او فراخوان میدهیم. ما هم طبقه ای های خود در سراسر جهان و خصوصا در کشورهای غربی را به دخالت جدی و متحد در اوضاع خطیر کنونی در دفاع از زندگی، حقوق انسانی، رفاه عمومی، صلح و امنیت فراخوان میدهیم. امروز نه تنها مردم محروم فلسطین که تنها امید آنها حمایت طبقه کارگر و بشسریتم تمدن از حق زندگی آنها است، که بعلاوه طبقه کارگر و همه محرومین در سراسر جهان برای رفاه و صلح و آزادی و برای دفاع از انسانیت و جهانی متمدن به دخالت متحد ما نیاز دارد.

زنده باد آزادی و برابری

زنده با صلح و امنیت

زنده باد اتحاد و همبستگی جهانی طبقه کارگر

جبهه متحد کارگری در دفاع از مردم فلسطین

۲۵ دسامبر ۲۰۲۴

کمیونست ماهانه شماره ۲۷۴ منتشر شد:

آذر مدرسی: سقوط بشار اسد، چشم اندازها و پیامدهای آن

ثریا شهابی: سوریه و سناریوهای پیش رو!

خالد حاج محمدی: بازی با کارت "مسئله کرد" در تخصصات دول منطقه

مظفر محمدی: تجمع اعتراضی و اعتصاب بزرگ کارگران پارس جنوبی

فواد عبداللہی: غول‌هایی با پاهای رُسی

هنگامه نشاط: مبارزه با حجاب اسلامی به نفع کدام طبقه؟

مظفر محمدی: جنبش سرنگونی و شعار "زن، زندگی، آزادی"

محمد جعفری: دموکراسی را از ریل خارج نکردند؛ دموکراسی همان جنبش طبقه ترامپ هاست!

بشار اسد سقوط کرد (اطلاعیه حزب حکمتیست - خط رسمی)

برای دریافت مطالب نشریه به لینک زیر رجوع کنید:

https://hekmattist.com/fa/etelaeye/241209e

مجمع عمومی نماینده مستقیم کارگران

برنامه‌های نینا هر سه شبانه ساعت ۵ بعد از ظهر به وقت تهران در شبکه تلویزیونی کانال یک پخش می‌شود.

مشخصات ماهواره:

Yahsat w1A

12073 عمودی 27500

Eutelsat W3A

10721 افقی 22000

سایت رادیو: radioneena.com

کانال یوتیوب: youtube.com/@radioneena60

تلگرام: t.me/RadioNeenna

اینستاگرام: instagram.com/radioneena

فیسبوک: facebook.com/radioneena

تماس با حزب

دبیرخانه حزب

dabirxane@hekmatist.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

دبیر کمیته رهبری: خالد حاج محمدی

khaled.hajmohamadi@gmail.com

تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

دفتر گردستان حزب: محمد راستی

mohammed.raasti1954@gmail.com

سر دبیر کمیته: احمد مطلق

amotlagh28@gmail.com

فعالین کمونیست طبقه کارگر و .. خالد حاج محمدی

کمونیست طبقه کارگر مهیا است. همسرنوشتی و احساس یکی بودن و مطالبات مشترک در مبارزات موجود و فضای حمایتی جامعه از طبقه کارگر، حمایت نسل جوان، بازنشسته و اقشار محروم از این طبقه چیزی است که شاهدش هستیم. رهبران کمونیست و برابری طلب طبقه کارگر به هر میزان که جلو صحنه آمده اند و جامعه آنها را دیده است، به عنوان شخصیتها و بخشا رهبران سیاسی جامعه صاحب اتوریته شده و توقع و انتظار از آنها بالا رفته است. این پدیده علیرغم تمرکز جمهوری اسلامی بر این فعالین و تلاش برای دور کردن آنها از محل کار با توسل به زندان و پرونده سازی و اخراج، سرمایه ای بزرگ برای طبقه کارگر و جنبش اعتراضی و آزادیخواهانه مردم در ایران است.

امروز مبارزه با فقر با مبارزه برای عقب زدن تعرضات جمهوری اسلامی به فضای سیاسی، اعتراضی و رادیکال جامعه، پدیده هایی مانند آزادی زن و فشار جنبش حق زن بر جمهوری اسلامی، پدیده مقابله با اعدام و دستگیری و زندان و فضای پادگانی در مراکز کار، پدیده فضا نظامی و تبلیغات جنگی در جامعه به هم گره خورده اند. هر اعتراض کارگری، اعتراض بازنشسته، اعتراضات نسل جوان در دانشگاهها، بیانیه های و تومارهای اعتراضی که علیه جنگ و فضا و تبلیغات جنگی و علیه اعدام و زن ستیزی و پدیده حجاب و علیه فقر و محرومیت منتشر شده اند، به خوبی این در هم تنیدگی را به نمایش میگذارد. این واقعیت که بیان رفاه طلبی، صلح طلبی، قوی بودن جنبش علیه جنگ و اعدام و فقر و بی حقوقی زن است در تمام مبارزات کارگری، بازنشستگان، زنان، دانشجویان و اقشار محروم نمایان است. این مهم علاوه بر اینکه بیان خودآگاهی طبقه کارگر و اقشار محروم است، بعلاوه موقعیت کمونیسم و جنبش برابری طلبانه آن در جامعه را نشان میدهد. این حقایق امکاناتی جدی برای تاثیر گذاری کمونیستها در سیاست ایران و خصوصا فعالین و رهبران رادیکال کارگری را نشان میدهد. این سرمایه عظیم اگر بدرستی مورد اتکا و استفاده قرار بگیرد، جنبش کارگری میتواند قدمهای بزرگی به پیش بردارد و کمونیستها میتوانند بیشترین نقش را و باید در تامین این تحول بر دوش بگیرند.

این اوضاع امکانی برای جنبش کارگری و کمونیستی باز کرده است که بتواند به راحتی به زبان خود سخن بگوید، پرچم عدالتخواهی کارگری را بلند کند، کل آزادی، کل برابری و جامعه بری از استثمار و بی حقوقی را پرچم خود کند. در چنین شرایطی نه تنها جمهوری اسلامی و بورژوازی ایران را در تنگنا جدی قرار خواهیم داد، نه تنها انقلاب سوسیالیستی را به عنوان یک گزینه قوی و ممکن روی میز خواهیم گذاشت، که راه جنبشهای ارتجاعی و ضد کارگری که امروز همگی در جوار دولتهای غربی و سیاست و امیال آنها میچرخد را نیز بیش از همیشه به حاشیه میرانیم.

صفحات حزب در میدیای اجتماعی

تلگرام: Hekmatistx@

اینستاگرام: instagram.com/hekmatist_official_line

فیسبوک: facebook.com/Hekmatist

سر دبیر حکمتیست هفتگی آذر مدرسی